

Udskriftsdato: 13. december 2025

FOU nr 2010.2010 (Gældende)

2010 20-10 Det sociale nævns kompetence til at behandle klage over kommunes tvangsadministration af borgers førtidspension. Fortolkning af tidligere administrationsafgørelses rækkevidde

Ministerium: Folketinget

Opfølgning / Opfølgning til

LBK nr 1006 af 19/08/2010 § 35

2010 20-10 Det sociale nævns kompetence til at behandle klage over kommunes tvangsadministration af borgers førtidspension. Fortolkning af tidligere administrationsafgørelses rækkevidde

Resumé

En kommune traf afgørelse om at administrere en mands førtidspension fordi han ikke betalte sin husleje og ikke gjorde tilstrækkelig rent i sin lejlighed. Efterfølgende sørgede kommunen for at mandens husleje blev betalt, men kommunen betalte også en række andre regninger for manden. Der var bl.a. tale om en medicinregning, en regning for flytning af mandens indbo og en regning for istandsættelse af mandens lejlighed da han fraflyttede sit lejemål.

To pårørende klagede over kommunens administration af mandens førtidspension. Det sociale nævn afviste at behandle de pårørendes klage da nævnet ikke mente der var truffet nye afgørelser i sagen som kunne påklages til nævnet. Det var ombudsmanden uenig i.

På baggrund af en fortolkning af den oprindelige administrationsafgørelse slog ombudsmanden fast at en række af de regninger som kommunen havde betalt på mandens vegne, ikke var omfattet af den oprindelige administrationsafgørelse. Det sociale nævn burde derfor ikke have afvist at behandle klagen fra de pårørende hvilket ombudsmanden kritiserede.

Ombudsmanden mente desuden det var beklageligt at kommunen ikke havde gjort sig klart at den i realiteten havde truffet nye afgørelser om administration af mandens førtidspension.

Ombudsmanden henstillede til det sociale nævn at nævnet genoptog sagen og behandlede den del af de pårørendes klage som angik spørgsmålet om kommunens administration af mandens førtidspension.

(J.nr. 2008-0569-009).

Ombudsmandens udtalelse

”1. Hvad har jeg undersøgt?”

Jeg har undersøgt om det var korrekt af Det Sociale Nævn, Statsforvaltningen Sjælland, at afvise at behandle en klage fra Dem.

Klagen angik bl.a. forskellige forhold i forbindelse med Guldborgsund Kommunes administration af (A)’s førtidspension, herunder at kommunen havde betalt en regning for istandsættelse af (A)’s lejlighed i forbindelse med at han fraflyttede lejemålet, og at kommunen hver måned trak 2.000 kr. i (A)’s førtidspension som blev anvendt til at afdrage på hans gæld til kommunen – en gæld der bl.a. var opstået som følge af kommunens betaling af regningen for istandsættelsen af lejligheden.

De skrev ikke direkte til kommunen at De klagede over en afgørelse som kommunen havde truffet, men De skrev at De insisterede på at kommunen henviste sagen til videre behandling i det sociale nævn. Det har jeg forstået som en klage til det sociale nævn.

I forbindelse med min undersøgelse har jeg ikke taget stilling til den afgørelse som Nykøbing Falster Kommune (nu Guldborgsund Kommune) traf den 31. juli 2006 om administration af (A)’s førtidspension.

Det skyldes at jeg er afskåret fra at tage stilling til om der er tale om en lovlig og rigtig afgørelse, fordi (A) ikke udnyttede muligheden for at klage over Nykøbing Falster Kommunes afgørelse. Jeg henviser til § 14 i lov nr. 473 af 12. juni 1996 om Folketingets Ombudsmand. Ifølge denne bestemmelse kan ombudsmanden ikke behandle klager over forhold der kan indbringes for en anden forvaltningsmyndighed, før

denne myndighed har truffet afgørelse. Bestemmelsen indebærer at eventuelle klagemuligheder skal have været udnyttet. Ellers kan ombudsmanden ikke tage stilling til sagen.

Selvom jeg således er afskåret fra at tage stilling til Nykøbing Falster Kommunes afgørelse af 31. juli 2006 og derfor har måttet lægge afgørelsen uprøvet til grund i forbindelse med min undersøgelse, har jeg ikke dermed været afskåret fra – ved en fortolkning af afgørelsen – at vurdere dens rækkevidde.

2. Hvad er afgørende for om Det Sociale Nævn, Statsforvaltningen Sjælland, burde have behandlet Deres klage?

Som det sociale nævn skrev i sin afgørelse af 18. januar 2008, behandler nævnet klager over afgørelser som er truffet af en kommune, hvis afgørelserne ifølge lovgivningen kan påklages til det sociale nævn. Det fremgår af § 44 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (dengang lovbekendtgørelse nr. 1047 af 27. august 2007, nu lovbekendtgørelse nr. 1054 af 7. september 2010).

Et af de centrale spørgsmål i sagen er dermed om Nykøbing Falster Kommune eller Guldborgsund Kommune *efter* at afgørelsen om at administrere (A)'s førtidspension var blevet truffet, traf en eller flere afgørelser som kunne påklages til det sociale nævn.

I den forbindelse er det nødvendigt at få afklaret om samtlige de regninger som Nykøbing Falster Kommune og Guldborgsund Kommune betalte for (A), var omfattet af Nykøbing Falster Kommunes oprindelige afgørelse af 31. juli 2006 om at administrere hans førtidspension.

3. Hvilke regler gælder der om administration af førtidspension?

For personer der – som (A) – er tilkendt førtidspension *før* den 1. januar 2003, findes reglerne om administration af pension i § 35 i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension mv. (herefter førtidspensionsloven). Bestemmelsen er placeret i lovens kapitel 5 (om udbetaling) i underafsnittet med overskriften 'Særlige udbetalingsregler'.

Ifølge førtidspensionslovens § 49 og kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område kan afgørelser om administration af førtidspension indbringes for det sociale nævn.

På det tidspunkt hvor Guldborgsund Kommune traf afgørelse om administration af (A)'s førtidspension, havde førtidspensionslovens § 35 følgende ordlyd:

'§ 35. Hvis kommunalbestyrelsen skønner, at en pensionist ikke kan administrere pensionen, afgør kommunalbestyrelsen, på hvilken måde pensionen skal udbetales. Kommunalbestyrelsen kan anmode om, at der iværksættes værgemål for pensionisten, jf. værgemålslovens § 16.'

Jeg henviser til lovbekendtgørelse nr. 760 af 2. august 2005.

I forbindelse med en efterfølgende ændring af førtidspensionsloven blev der foretaget en ændring af lovens § 35. Jeg henviser til § 6 i lov nr. 286 af 15. april 2009 (lov om ændring af lov om leje af almene boliger, lov om leje og forskellige andre love (Initiativer for at forhindre udsættelser af lejere som følge af manglende betaling af husleje mv.)). Bestemmelsen fik derved følgende ordlyd:

'§ 35. Hvis kommunalbestyrelsen skønner, at en pensionist ikke kan administrere pensionen, herunder hvis pensionisten gentagne gange har misligholdt huslejebetalingen, eller hvis pensionistens udlejer har indgivet anmodning til fogedretten om pensionistens udsættelse af et beboelseslejemål på grund af betalingsmisligholdelse, afgør kommunalbestyrelsen, på hvilken måde pensionen skal udbetales. Kommunalbestyrelsen kan anmode om, at der iværksættes værgemål for pensionisten, jf. værgemålslovens § 16.'

Jeg henviser til lovbekendtgørelse nr. 1006 af 19. august 2010.

I forarbejderne til ændringsloven (bemærkningerne til § 6, jf. § 5, i lovforslag nr. 92 af 11. december 2008) er der anført følgende:

'På pensionsområdet (folkepension og førtidspension) kan der indgås frivillige aftaler om administration af pensionsudbetalingen. Hvis kommunen skønner, at en pensionist ikke kan administrere pensionen, kan kommunen desuden afgøre, på hvilken måde pensionen skal udbetales, f.eks. ugentligt eller ved

at kommunen betaler rimelige faste udgifter, f.eks. husleje, direkte til kreditor. Endelig kan kommunen anmode om, at der iværksættes et værgemål.

...

I tillæg til de eksisterende muligheder for at træffe afgørelse om administration af pensionen foreslås det tydeliggjort, at det kan være anledning til at træffe afgørelse om administration, at en person gentagne gange har misligholdt huslejebetalingen, eller at en persons udlejer har indgivet anmodning til fogedretten om personens udsættelse af et beboelseslejemål på grund af betalingsmisligholdelse.'

For personer der er tilkendt førtidspension *efter* 1. januar 2003, findes reglerne om administration af pension i § 36 i lovbekendtgørelse nr. 1005 af 19. august 2010 om social pension. Bestemmelsens ordlyd er identisk med førtidspensionslovens § 35.

Jeg har til brug for min behandling af sagen indhentet en vejledende udtalelse fra Pensionsstyrelsen.

Pensionsstyrelsen har i sin vejledende udtalelse bl.a. anført at reglen i førtidspensionslovens § 35 efter styrelsens opfattelse skal administreres ud fra en formålsfortolkning, og at administrationen af en førtidspensionists pension ikke bør være mere vidtgående end nødvendigt for at dække den pågældendes behov. Pensionsstyrelsen har i den forbindelse henvist til at en administrationsafgørelse er en indgribende foranstaltning. Styrelsen har desuden anført at kommunalbestyrelsen efter § 35 udelukkende kan administrere pensionists pension, og at formålet med en administrationsafgørelse skal være at sikre at pensionisten får dækket sine basale behov. Efter styrelsens opfattelse kan kommunalbestyrelsen derfor ikke dække krav mod pensionisten der går ud over formålet med den udbetalte pension. Kommunalbestyrelsen kan heller ikke dække krav mod pensionisten som overstiger det beløb pensionisten er berettiget til at modtage i pension.

Om klagemulighederne har Pensionsstyrelsen anført at en kommunes løbende administration af pensionen (i henhold til en administrationsafgørelse) må anses som gennemførelse af den afgørelse om administration som allerede er truffet. Hvis der derimod opstår en ny udgiftspost, eller hvis der sker en betydelig forhøjelse af en tidligere udgiftspost, må kommunalbestyrelsens beslutning om at afholde udgiften af pensionen efter Pensionsstyrelsens opfattelse betragtes som en selvstændig afgørelse som kan påklages til det sociale nævn.

Jeg kan tilslutte mig de synspunkter der fremgår af Pensionsstyrelsens vejledende udtalelse. Det er således min opfattelse at reglerne om administration af pension udelukkende indeholder hjemmel til at en kommune – hvis betingelserne i øvrigt er opfyldt – kan træffe afgørelse om at administrere en borgers førtidspension med henblik på at sikre den pågældendes basale forsørgelse. Reglerne indeholder efter min opfattelse således ikke hjemmel til at træffe afgørelse om generelt at varetage en førtidspensionists økonomiske interesser – dvs. administrere den pågældendes samlede økonomi. Det gælder uanset om der måtte ligge nok så gode og anerkendelsesværdige grunde bag kommunens afgørelse. Hvis en kommune mener at en førtidspensionist generelt er ude af stand til at forvalte sin økonomi, må kommunen anmode om at der iværksættes værgemål for den pågældende. At reglerne om administration af pension ikke indeholder hjemmel til at træffe en afgørelse om at varetage en førtidspensionists økonomiske interesser, indebærer bl.a. at en kommune ikke på en førtidspensionists vegne kan acceptere privatretlige krav der bliver rettet mod pensionisten, medmindre kravet er omfattet af en administrationsafgørelse eller af en frivillig aftale om administration.

4. Baggrunden for og formålet med Nykøbing Falster Kommunes afgørelse om at administrere (A)'s førtidspension

Det fremgår af sagen at Nykøbing Falster Kommunes afgørelse af 31. juli 2006 om at administrere (A)'s førtidspension blev truffet fordi der var risiko for at han – på grund af manglende huslejebetaling og manglende rengøring – ville blive opsagt af sin (private) udlejer.

Nykøbing Falster Kommune betalte (A)'s huslejerestance, ligesom kommunen betalte en regning for bortskaffelse af affald og flasker (og rengøring i den forbindelse).

Efterfølgende traf kommunen afgørelsen om at administrere (A)'s førtidspension. Det fremgår af afgørelsen af 31. juli 2006 at kommunen for det første ville sikre sig at de beløb som kommunen havde lagt ud for (A), blev betalt tilbage til kommunen. For det andet ville kommunen 'betale kommende regninger bl.a. for rengøringen af [(A)'s] lejlighed'.

I sin udtalelse af 4. december 2008 har Guldborgsund Kommune bl.a. oplyst at '[t]vangsadministrationen var nødvendig på grund af lejerestancer mv. i forhold til (A)'s forbliven i egen bolig, og afledte boligudgifter i øvrigt, som – uden betaling – ville gøre (A) boligløs.'

På denne baggrund lægger jeg til grund at formålet med kommunens afgørelse om administration af (A)'s førtidspension var at sikre at han ikke – som følge af manglende huslejebetaling og manglende rengøring – blev opsagt af sin udlejer og dermed blev boligløs.

5. Hvilke udgifter og regninger betalte Nykøbing Falster Kommune og senere Guldborgsund Kommune for (A) efter at administrationsafgørelsen var blevet truffet – og var de alle omfattet af administrationsafgørelsen?

5.1 Hvilke udgifter og regninger betalte kommunen for (A) efter at administrationsafgørelsen var blevet truffet?

Efter at administrationsafgørelsen var blevet truffet, sørgede Nykøbing Falster Kommune, og senere Guldborgsund Kommune, for at (A)'s husleje fremover blev betalt. Huslejen blev betalt frem til den 1. marts 2007. Kommunen sørgede også for at et hjemmeservicefirma to gange gjorde rent i (A)'s lejlighed, henholdsvis den 4. august og den 13. oktober 2006. Det fremgår af sagen at kommunen betalte regningen for rengøringen af lejligheden den 4. august 2006, og at beløbet blev bevilget (A) som et personligt tillæg uden tilbagebetalingspligt. Regningen for rengøringen den 13. oktober 2006 blev derimod betalt af kommunen som led i administrationen af (A)'s førtidspension.

Derudover betalte kommunen en række regninger for (A). Der var tale om en medicinregning, en regning for grovrengøring og oprydning i (A)'s lejlighed, en flytteregning, en slutaftregning i forbindelse med istandsættelse af lejligheden, (A)'s egenbetaling i forbindelse med køb af et par nye briller og en varmeafregning vedrørende den fraflyttede lejlighed.

5.2 Guldborgsund Kommunes begrundelse for at anse de afholdte udgifter for at have været omfattet af afgørelsen af 31. juli 2006 om administration af (A)'s førtidspension

I sin udtalelse af 4. december 2008 har Guldborgsund Kommune bl.a. anført at kommunen har været af den opfattelse at de afholdte udgifter har ligget inden for administrationsafgørelsen.

Kommunen har desuden anført at den har afholdt medicin- og brilleudgifter som rimelige og nødvendige udgifter der efter kommunens opfattelse har ligget inden for eller i naturlig forlængelse af administrationen.

I et brev af 20. januar 2010 oplyste Guldborgsund Kommune supplerende at kommunen anså boligudgifter – også afledte – for at ligge inden for rammerne af afgørelsen om tvangsadministration, herunder dokumenterede istandsættelsesudgifter, især når der havde været tale om særlige omstændigheder som i den konkrete sag. Endelig anførte kommunen at der ikke havde været tvivl om (A)'s betalingsforpligtelser.

5.3 Min opfattelse af administrationsafgørelsens rækkevidde

Da Nykøbing Falster Kommune den 31. juli 2006 traf afgørelse om administration af (A)'s førtidspension, skete det som nævnt for at sikre at de beløb som kommunen på daværende tidspunkt allerede havde lagt ud for (A), blev betalt tilbage til kommunen, og for at 'betale kommende regninger bl.a. for rengøringen af [(A)'s] lejlighed'.

Den del af administrationsafgørelsen der angav afgørelsens rækkevidde, dvs. beskrev hvilke fremtidige udgifter der var omfattet af afgørelsen, var dermed formuleret forholdsvis bredt og upræcist.

Det indebærer efter min opfattelse at spørgsmålet om hvilke typer udgifter der kan anses for at have været omfattet af Nykøbing Falster Kommunes afgørelse om at administrere (A)'s førtidspension, må afgøres ved fortolkning af administrationsafgørelsen. Eftersom en afgørelse om at administrere en borgers førtidspension er af indgribende karakter, er det min opfattelse at der ved tvivl om administrationsafgørelsens rækkevidde må anlægges en indskrænkende fortolkning af afgørelsens ordlyd og lægges betydelig vægt på det oprindelige formål med at iværksætte administration af førtidspensionen.

Jeg mener derimod at det er uden betydning for vurderingen af administrationsafgørelsens rækkevidde – og dermed uden betydning for vurderingen af om en udgift kan eller ikke kan anses for at have været omfattet af administrationsafgørelsen – at den pågældende udgift utvivlsomt påhvilede (A), eller at der ikke var tvivl om udgiftens størrelse.

I (A)'s tilfælde var formålet med administrationsafgørelsen at sikre at han ikke – som følge af manglende huslejebetaling og manglende rengøring – blev opsagt af sin udlejer og dermed blev boligløs.

At kommunen efterfølgende sørgede for at (A)'s husleje blev betalt, og sørgede for at der med mellemrum blev gjort rent i hans lejlighed, var således i overensstemmelse med administrationsafgørelsens formål (og ordlyd). De udgifter som kommunen afholdt i den forbindelse, var derfor omfattet af administrationsafgørelsen.

Derimod mener jeg ikke at de udgifter som kommunen afholdt i forbindelse med betaling af medicinregningen, regningen for grovrengøring og oprydning i (A)'s lejlighed, flytteregningen, slutaftregningen i forbindelse med istandsættelsen af lejligheden, egenbetalingen til briller og varmeafregningen vedrørende den fraflyttede lejlighed, kan anses for at have været omfattet af administrationsafgørelsen.

For så vidt angår *medicinregningen og egenbetalingen til briller*, henviser jeg til at der grundlæggende er tale om helt andre typer udgifter end de udgiftstyper som administrationsafgørelsen var tiltænkt at omfatte.

For så vidt angår *regningen for grovrengøring og oprydning*, fremgår det ikke af sagen hvornår dette arbejde blev udført, men jeg må umiddelbart lægge til grund at grovrengøringen og oprydningen blev foretaget som led i istandsættelsen af (A)'s lejlighed i forbindelse med hans fraflytning. Jeg henviser til det tidspunkt regningen blev sendt til kommunen. Jeg henviser også til at grovrengøringen og oprydningen blev foretaget efter aftale med (K) I/S og af det samme firma, (L) Service, som efterfølgende istandsatte (A)'s lejlighed for (K) I/S. Desuden henviser jeg til at da (A)'s lejlighed tidligere var blevet gjort ren, henholdsvis den 4. august og den 13. oktober 2006, var arbejdet begge gange blevet udført af (M) Hjemmeservice efter aftale med Nykøbing Falster Kommune. Fordi jeg således lægger til grund at grovrengøringen og oprydningen blev foretaget som led i istandsættelsen af (A)'s lejlighed, var der ikke tale om en udgift der var nødvendig for at (A) kunne blive boende i sin lejlighed. Der var derimod tale om en udgift som var forbundet med fraflytningen af lejligheden, altså en udgift der ikke kunne opfylde administrationsafgørelsens formål. Tilsvarende gælder for *flytteregningen og slutaftregningen*.

For så vidt angår *varmeafregningen*, bemærker jeg at selvom regningen dækkede en periode hvor (A) boede i sin lejlighed, var han fraflyttet lejligheden på det tidspunkt hvor regningen blev sendt til kommunen. Betaling af varmeafregningen kunne derfor ikke medvirke til opfyldelsen af administrationsafgørelsens formål – at (A) kunne blive boende i sin lejlighed.

Det fremgår af Guldborgsund Kommunes udtalelse af 4. december 2008 at det var kommunens opfattelse at betalingen af *medicinregningen og egenbetalingen til briller* havde ligget 'inden for eller i naturlig forlængelse af administrationen'. Det synspunkt er jeg ikke enig i.

I et brev af 20. januar 2010 har Guldborgsund Kommune desuden anført at 'boligudgifter – også afledte – anses for at ligge inden for rammerne af den trufne afgørelse om tvangsadministration, herunder

dokumenterede istandsættelsesudgifter, (...). Jeg mener hverken at regningen for grovrengøring og oprydning i (A)'s lejlighed, flytteregningen, slutaftregningen i forbindelse med istandsættelsen af lejligheden eller varmeafregningen i denne sammenhæng kan karakteriseres som afledte boligudgifter med den konsekvens at betalingen af disse regninger lå inden for administrationsafgørelsens rammer.

6. Var Nykøbing Falster Kommune og Guldborgsund Kommune på andet grundlag end administrationsafgørelsen af 31. juli 2006 berettiget til at betale henholdsvis medicinregningen, regningen for grovrengøring og oprydning, flytteregningen, slutaftregningen, egenbetalingen til briller og varmeafregningen?

Jeg har umiddelbart forstået det sådan at Guldborgsund Kommune mener at kommunen var berettiget til at betale i hvert fald nogle af regningerne på (A)'s vegne (med efterfølgende opkrævning af det udlagte beløb via administrationsordningen) fordi (A) havde accepteret det eller var indforstået med det.

Det gælder bl.a. medicinregningen og egenbetalingen til briller. Jeg henviser til Guldborgsund Kommunes udtalelse af 4. december 2008. Efter at jeg har gennemgået sagens akter, herunder kommunens journalnotater, står det mig imidlertid ikke klart på hvilken baggrund kommunen mener at (A) har været indforstået med at kommunen betalte disse udgifter på hans vegne og efterfølgende opkrævede de udlagte beløb via administrationsordningen.

Jeg har desuden forstået det sådan at Guldborgsund Kommune med henvisning til en e-mail af 10. januar 2007 fra (A) mener at han havde accepteret at betale for grovrengøringen og oprydningen. Mailen har følgende ordlyd: 'Ref mundtlig aftale med (B) fra ejendomsselskabet accepterer jeg hermed forslaget vedr. rengøring af min lejlighed for kommunens regning.'

Endelig har jeg fået det indtryk at kommunen (på baggrund af et journalnotat af 8. februar 2007) mener at (A) var indforstået med at afholde udgifterne i forbindelse med at kommunen sørgede for at hans indbo blev flyttet. Journalnotatet har følgende ordlyd: 'Han [(A); min tilføjelse] fortæller, at han er indforstået med at jeg (...) tager kontakt til et flyttefirma og får kørt sit indbo til opmagasinering.'

Det er min umiddelbare vurdering at det må anses for yderst tvivlsomt om der er dokumentation i sagen for at (A) havde indgået en juridisk bindende aftale med kommunen om at den – for hans regning – kunne afholde udgifterne til medicinregningen, egenbetalingen til briller, regningen for grovrengøring og oprydning af hans lejlighed samt flytteregningen.

Jeg har imidlertid ikke taget endelig stilling til dette spørgsmål. Det skyldes at den endelige afklaring af dette spørgsmål må indgå i det sociale nævns behandling af sagen. Jeg henviser til det som jeg har anført i afsnit 8 nedenfor.

7. Blev der truffet en eller flere nye afgørelser efter at Nykøbing Falster Kommune den 31. juli 2006 havde truffet afgørelse om administration af (A)'s førtidspension?

Efter min opfattelse indebar kommunens beslutninger om at betale (i hvert fald) *slutaftregningen og varmeafregningen* på (A)'s vegne og efterfølgende opkræve de udlagte beløb via den etablerede administrationsordning at der i realiteten blev truffet nye afgørelser i sagen – afgørelser som udvidede omfanget af kommunens administration af (A)'s førtidspension.

En vurdering af hvorvidt kommunens beslutninger om at betale *henholdsvis medicinregningen, regningen for grovrengøring og oprydning, flytteregningen og egenbetalingen til briller* på (A)'s vegne også indebar at der blev truffet nye afgørelser i sagen, afhænger af om der er dokumentation i sagen for at (A) havde indgået en juridisk bindende aftale med kommunen om at den kunne afholde udgifterne for hans regning. Den vurdering er jeg afskåret fra at foretage på nuværende tidspunkt. Jeg henviser til det som jeg har anført i afsnit 8 nedenfor. I det omfang der ikke er dokumentation i sagen for at (A) havde indgået en sådan aftale med kommunen, er det min opfattelse at kommunen også for så vidt angår disse regninger, traf nye afgørelser.

Ved min vurdering af spørgsmålet om der blev truffet nye afgørelser, har jeg lagt vægt på at Guldborgsund Kommune (og tidligere Nykøbing Falster Kommune) med sine beslutninger fastsatte hvad der skulle være omfattet af administrationsordningen.

Jeg har også lagt vægt på at kommunens beslutninger om at udvide omfanget af administrationsordningen utvivlsomt var af væsentlig betydning for (A). Beslutningerne havde nemlig afgørende betydning for hvor stor en del af sin førtidspension (A) fik udbetalt.

Jeg henviser til Pensionsstyrelsens vejledende udtalelse hvor det er anført at hvis der opstår en ny udgiftspost, må kommunalbestyrelsens beslutning om at afholde udgiften af pensionen betragtes som en selvstændig afgørelse der kan påklages. Desuden henviser jeg til forarbejderne til forvaltningsloven som gengivet i Folketingstidende 1985-86, tillæg A, sp. 115 f, og til Hans Gammeltoft-Hansen mfl., Forvaltningsret, 2. udgave (2002), s. 40 og 43.

Det er i den sammenhæng uden betydning at kommunen ikke informerede (A) på skrift om sine beslutninger. Vurderingen af om en beslutning som en myndighed træffer, er en afgørelse eller ej, er uafhængig af beslutningens form, herunder om beslutningen er meddelt skriftligt til borgeren. En myndighed kan med andre ord ikke ved at undlade at nedskrive eller meddele borgerne sine beslutninger undgå at de beslutninger som myndigheden træffer, har karakter af afgørelser (og på den måde sætte de retsgarantier for borgerne der er knyttet til afgørelsesvirksomhed, ud af kraft).

Jeg mener at det er beklageligt at Guldborgsund Kommune ikke gjorde sig klart at kommunen i realiteten traf nye afgørelser om administration af (A)'s førtidspension da kommunen besluttede at betale henholdsvis slutafrigørelsen og varmeafregningen.

Fordi der blev truffet nye afgørelser om administration af (A)'s førtidspension, skulle kommunen have meddelt (A) dette, og jeg mener at det havde været mest korrekt hvis kommunen havde meddelt afgørelserne skriftligt. Det skyldes at afgørelserne var af indgribende karakter, men også at ordensmæssige hensyn taler for at meddele dem skriftligt. Skriftlige afgørelser ville for (A) – og også for kommunen – have medvirket til at fastholde overblikket over hvilke udgifter kommunen betalte via administrationsafgørelsen, og dermed hvilket (rest)beløb der skulle udbetales til (A). Som en konsekvens af at jeg mener at afgørelserne burde have været meddelt skriftligt, mener jeg at kommunen burde have givet (A) en begrundelse og en klagevejledning for hver enkelt af de nye afgørelser.

8. Var det korrekt af Det Sociale Nævn, Statsforvaltningen Sjælland, at afvise at behandle Deres klage?

Jeg mener ikke at det var korrekt af Det Sociale Nævn, Statsforvaltningen Sjælland, at afvise at behandle (hele) Deres klage.

Det sociale nævn burde efter min opfattelse have behandlet den del af Deres klage der angik spørgsmålet om Guldborgsund Kommunes administration af (A)'s førtidspension.

I den forbindelse burde det sociale nævn *for det første* have taget stilling til om hver enkelt af de regninger som kommunen havde betalt, var omfattet af Nykøbing Falster Kommunes afgørelse af 31. juli 2006 om administration af (A)'s førtidspension.

For det andet burde det sociale nævn have undersøgt og vurderet om kommunen på andet grundlag end med hjemmel i administrationsafgørelsen havde været berettiget til at betale regningerne på (A)'s vegne, altså om der var dokumentation i sagen for at (A) havde indgået en juridisk bindende aftale med kommunen om at den kunne afholde udgifterne for hans regning.

I det omfang en eller flere regninger ikke var omfattet af administrationsafgørelsen, og der ikke var dokumentation i sagen for at (A) havde indgået en juridisk bindende aftale med kommunen om at den kunne afholde de(n) pågældende udgift(er) for hans regning, forelå der en eller flere afgørelser som det sociale nævn på sædvanlig vis skulle have prøvet det hjemmelsmæssige grundlag for.

Jeg mener at det er kritisabelt at det sociale nævn den 18. januar 2008 helt afviste at behandle Deres klage.

På den baggrund har jeg henstillet til det sociale nævn at nævnet genoptager sin afgørelse af 18. januar 2008 og behandler den del af Deres klage der angår spørgsmålet om Guldborgsund Kommunes (og tidligere Nykøbing Falster Kommunes) administration af (A)'s førtidspension. Jeg har skrevet til det sociale nævn at jeg går ud fra at nævnet under sin kommende behandling af sagen vil tage stilling til om der forelå juridisk bindende aftaler om at kommunen kunne afholde (nogle af) udgifterne på (A)'s vegne.

Jeg kan først tage stilling til de spørgsmål der kommer til at indgå i nævnets kommende behandling af sagen, når der er truffet en endelig administrativ afgørelse i sagen. Jeg henviser til § 14 i ombudsmandsloven. Ifølge denne bestemmelse kan ombudsmanden ikke behandle klager over forhold der kan indbringes for en anden forvaltningsmyndighed, før denne myndighed har truffet afgørelse.

Jeg har skrevet til det sociale nævn at jeg går ud fra at nævnet i forbindelse med sin behandling af sagen vil inddrage det som Pensionsstyrelsen har anført i sin vejledende udtalelse af 15. december 2009, herunder at en kommune ikke i medfør af reglerne om administration af pension kan dække krav mod en pensionist der overstiger det beløb som pensionisten er berettiget til at modtage i pension.

Jeg har bedt det sociale nævn om at sende mig en kopi af den afgørelse som nævnet træffer i sagen.

Hvis De er utilfreds med det sociale nævns afgørelse, beder jeg Dem om at udnytte muligheden for at klage til Ankestyrelsen. Ankestyrelsen kan behandle klagen hvis Ankestyrelsen vurderer at sagen har principiel eller generel betydning. Jeg beder Dem om at vente til Ankestyrelsen har besvaret Deres eventuelle klage, før De tager stilling til om der er grundlag for at klage til mig igen.

...”

Sagsfremstilling

Det fremgår af sagen at Nakskov Kommune den 15. juni 2000 tilkendte A førtidspension på grund af hans psykiske helbredstilstand.

Det fremgår desuden at A i 2005 flyttede til Nykøbing Falster Kommune.

Af et journalnotat dateret 27. juli 2006 fremgår det at administrationselskabet K I/S ringede til Nykøbing Falster Kommune den 14. juli 2006. Selskabet oplyste at A skyldte ca. 8.500 kr. i husleje, og at A ville blive opsagt hvis han ikke betalte beløbet snarest.

Den 17. juli 2006 kontaktede Nykøbing Falster Kommune K I/S. Kommunen blev oplyst om at der som minimum skulle indbetales 9.000 kr. (husleje, gebyrer m.m.). hvis A skulle blive boende i sin lejlighed. Samme dag anviste kommunen 9.000 kr. til betaling til K I/S.

Den 26. juli 2006 kontaktede K I/S kommunen vedrørende betaling af en regning for fjernelse af affald og tomme flasker (og rengøring i den forbindelse) samt betaling af A's husleje for august 2006. Det blev aftalt at K I/S skulle sende regningen for selskabets udlæg til bortskaffelse af affaldet og flaskerne til kommunen. Om betalingen af huslejen er der anført følgende i journalen: ”jeg meddelte at jeg ville betale lejen for august på samme måde som med de 9.000 tidligere og så måtte vi i kommunen finde ud af hvordan vi får vores penge igen”. Kommunen anviste samme dag 4.087,85 kr. til betaling til K I/S.

Det fremgår af journalen at Nykøbing Falster Kommune den 26. juli 2006 hjemkaldte A's pension for august 2006 (9.202,00 kr.), mens hans boligydelse (2.174,00 kr.) fortsat gik ind på hans NemKonto.

Den 31. juli 2006 skrev Nykøbing Falster Kommune bl.a. følgende til A:

”Det kan hermed meddeles, at Nykøbing Falster Kommunes pensionsafdeling den 27. juli 2006 har besluttet at sætte Dem under administration i forhold til udbetaling af Deres førtidspension i henhold til lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. § 35, stk. 1.

I § 35, stk. 1, står følgende:

Hvis kommunalbestyrelsen skønner, at en pensionist ikke kan administrere pensionen, afgør kommunalbestyrelsen, på hvilken måde pensionen skal udbetales. Kommunalbestyrelsen kan anmode om, at der iværksættes værgemål for pensionisten, jf. værgemålslovens § 16.

De har nu i 3 måneder ikke været i en sådan tilstand at De har fået betalt noget så vigtigt som den månedlige husleje, ligesom De ikke er i stand til selv, på tilfredsstillende vis, at holde Deres lejlighed ren.

Pensionsafdelingen har jfr. ovenstående set sig nødsaget til at sørge for at den månedlige leje er blevet betalt, ligesom der er tiltag i gang i forhold til at få Deres lejlighed rengjort, da der fra udlejers side er blevet klaget over manglende eller slet ingen rengøring og oprydning samt lugtgener fra lejligheden helt ud i opgangen.

Udlejer har endvidere set sig nødsaget til at bortskaffe køkkenaffald fra kælder, især på grund af den varme sommer og deraf slemme lugtgener, samt massevis af tomme flasker, og efterfølgende er der blevet fejtet og vasket trapper m.m., hvilket ikke er rimeligt, og ved gentagelsestilfælde vil det kunne medføre udsættelse af lejemålet.

Pensionsafdelingen har i øjeblikket lagt følgende beløb ud for Dem:

2 måneders husleje juni og juli 2006 incl. diverse gebyrer m.m. kr. 9.000, husleje for august måned 2006 kr. 4.087,85 samt jfr. ovenstående bortskaffelse af affald og flasker kr. 1.114,13 i h.t. faktura nr. 171 fra (K) I/S, regninger for i alt kr. 14.201,98.

De vil herefter hver den 1. i hver måned modtage Deres boligydelse på kr. 2.174,00 direkte overført til Deres nemkonto ligesom der fra pensionsafdelingen bliver overført kr. 3.000,00 i alt kr. 5.174,00 til underhold. Restbeløbet af Deres pensionsudbetaling kr. 6.202,00 pr. måned fra den 1. august 2006 (pensionsudbetalingen for juli måned 2006) bruges dels til at nedbringe det beløb pensionsafdelingen har lagt ud for Dem, samt til at betale kommende regninger bl.a. for rengøringen af Deres lejlighed. Når underskud til pensionsafdelingen er udlignet kan vi drøfte hvorledes Deres førtidspension så skal udbetales.”

Kommunens afgørelse var ledsaget af en klagevejledning.

På foranledning af Nykøbing Falster Kommune blev A's lejlighed gjort rent af M Hjemmeservice den 4. august 2006. Regningen for rengøringen (og tøjvask) blev efterfølgende sendt til Nykøbing Falster Kommune. I et journalnotat af 31. august 2006 er der anført følgende om betalingsspørgsmålet:

”Regning på rengøring har været drøftet i pensionsafsnittet. (A) har ikke underskrevet nogen aftale om, at denne ydelse er bevilget mod tilbagebetaling. (A) skylder i forvejen en del udlagte beløb vedr. skyldig husleje. På baggrund af, at (A) ikke har underskrevet nogen tilbagebetalingserklæring samt at han i forvejen skylder en del udlagte beløb herfra, er det besluttet, at betale regningen uden tilbagebetaling efter § 17, stk. 1, personligt tillæg.”

Den 7. august 2006 betalte Nykøbing Falster Kommune en regning for medicin til A. Det fremgår af sagen at en misbrugskonsulent havde hentet medicinen på apoteket og oplyst at regningen kunne sendes til pensionsafdelingen. Kommunen havde i den forbindelse meddelt apoteket at det var i orden i en periode. Medicinregningen lød på 107,75 kr., og beløbet blev udgiftsført på kommunens oversigt over indtægter og udgifter i forbindelse med administrationen af A's førtidspension. På det tidspunkt skyldte A allerede kommunen 7.999,98 kr. Efter at medicinregningen var betalt, skyldte A kommunen 8.107,73 kr.

Det fremgår af et journalnotat af 5. oktober 2006 at en misbrugskonsulent samme dag havde talt i telefon med A. Under telefonsamtalen havde misbrugskonsulenten meddelt A at hans lejlighed skulle gøres ren (igen), og at han i sidste ende selv kom til at betale for rengøringen. Ifølge notatet var A indforstået med det.

Nykøbing Falster Kommune kontaktede derefter M Hjemmeservice, som gjorde rent i A's lejlighed den 13. oktober 2006. Nykøbing Falster Kommune betalte regningen på 2.498 kr. og udgiftsførte beløbet på kommunens oversigt over indtægter og udgifter i forbindelse med administrationen af A's førtidspen-

sion. På det tidspunkt skyldte A kommunen 1.771,28 kr. Efter at regningen var betalt, var oversigtens saldo ÷ 4.269,28 kr.

Der er i sagen uenighed om hvorvidt A den 9. november 2006 selv opsagde sin lejlighed, eller om han blev opsagt på grund af misligholdelse. Det ligger dog fast at lejemålet ifølge lejekontraktens § 7 var nyistandsat ved indflytning, og at det var aftalt at lejemålet ligeledes skulle afleveres nyistandsat ved lejeforholdets ophør. Det fremgik desuden af lejekontakten at der ved lejeforholdets ophør skulle ske fælles besigtigelse af det lejede og udarbejdes en rapport hvor lejemålets stand ved lejers aflevering af lejemålet skulle angives. Det fremgik også at hvis arbejder som lejerens havde pligt til at udføre, ikke var udført inden fraflytningsdagen, ville istandsættelsen ske på udlejers foranledning. A's lejemål blev opsagt pr. 1. marts 2007, men skulle være fraflyttet senest 14 dage før denne dato.

I en e-mail af 10. januar 2007 skrev A følgende til Guldborgsund Kommune:

”Ref mundtlig aftale med (B) fra ejendomsselskabet accepterer jeg hermed forslaget vedr. rengøring af min lejlighed for kommunens regning.”

Med et brev af 25. januar 2007 sendte K I/S en regning til Guldborgsund Kommune som angik huslejebetaling for januar og februar 2007 på i alt 9.276,01 kr. Guldborgsund Kommune betalte regningen og udgiftsførte beløbet på kommunens oversigt over indtægter og udgifter i forbindelse med administrationen af A's førtidspension hvilket resulterede i en negativ saldo på 592,79 kr.

Det fremgår ikke entydigt af sagens akter hvornår A forlod sin lejlighed for sidste gang. Jeg lægger dog umiddelbart til grund at det senest var i starten af februar 2007. Jeg henviser til et telefonnotat af 8. februar 2007 i kommunens journal. Det fremgår af notatet at A på daværende tidspunkt var hos sin far i Nakskov, og at A oplyste at han ikke ville vende tilbage til sin lejlighed.

Den 6. februar 2007 sendte L Service en regning til Guldborgsund Kommune og K I/S på 4.375,00 kr. Regningen omfattede grovrengøring og oprydning i A's lejlighed. Det fremgår ikke af sagen om regningen også (eventuelt i kopi) blev sendt til A. Guldborgsund Kommune betalte regningen for grovrengøring og oprydning i A's lejlighed. Derefter skyldte A kommunen 4.967,79 kr.

I det ovennævnte journalnotat af 8. februar 2007 er der i øvrigt bl.a. anført følgende om A's telefonsamtale med Guldborgsund Kommune:

”(A) ringer klokken 9.40 hertil i dag.

Han fortæller, at han er indforstået med at jeg (...) tager kontakt til et flyttefirma og får kørt sit indbo til opmagasinerings.”

Den 9. februar 2007 kontaktede Guldborgsund Kommune N Flytning og aftalte flytning og opmagasinerings af A's indbo og at regningen skulle sendes til kommunen. Kommunen modtog efterfølgende en regning fra N Flytning på 3.505 kr. Kommunen betalte regningen, hvorefter A skyldte kommunen 8.472,79 kr.

Den 9. februar 2007 aftalte Guldborgsund Kommune med K I/S at ”flytteafregning over lejemålet” i første omgang ville blive sendt til kommunen.

Med et brev af 21. februar 2007 sendte K I/S en udflytningsrapport og et tilbud (på 19.943 kr.) fra L Service på istandsættelse af A's lejlighed til ”(A) c/o Guldborgsund Kommune”. Det fremgik af brevet at A ikke deltog i den besigtigelse af lejemålet der fandt sted den 14. februar 2007. Det fremgår ikke af sagen om kommunen sendte materialet videre til A, herunder om han havde bemærkninger eller indsigelser til det.

Den 12. marts 2007 sendte K I/S en regning til Guldborgsund Kommune. Der var tale om en slutaftregning i forbindelse med A's fraflytning af lejligheden. Regningen omfattede bl.a. indkøb af et nyt køleskab, maler- og gulvarbejde samt en ny cylinder og tre nøgler. Det fremgår ikke af sagen om K I/S udelukkende sendte regningen til kommunen, eller om selskabet også sendte den (eventuelt i kopi) til A. Den samlede

regning lød på 26.006,12 kr. Efter at A's depositum og forudbetalte leje på sammenlagt 21.000 kr. var trukket fra, udgjorde restbeløbet 5.006,12 kr. Guldborgsund Kommune betalte regningen. Derefter skyldte A kommunen 13.478,91 kr.

Den 13. marts 2007 modtog Guldborgsund Kommune en e-mail fra en optiker. E-mailen havde følgende ordlyd:

"Hej (...) [medarbejder i Guldborgsund Kommune; min bemærkning]

Jeg har haft (A) inde i lørdags at hans brille er væk og han skal have en ny. Det hele går jo igennem dig og jeg skal have et accept fra dig at jeg må sætte en ny brille igang og sende regningen til dig. Brille koster 2088,-"

A's egenbetaling til de nye briller udgjorde 1.255 kr. Guldborgsund Kommune betalte beløbet, og A skyldte derefter kommunen 14.733,91 kr. Det fremgår ikke af sagen om kommunen orienterede A om at kommunen på hans vegne havde betalt den del af brilleregningen der udgjorde hans egenbetaling.

Med et brev af 19. april 2007 sendte K I/S endnu en regning til Guldborgsund Kommune. Der var tale om en varmeafregning som dækkede perioden 1. oktober 2006 til 28. februar 2007. Det fremgår ikke af sagen om K I/S udelukkende sendte regningen til kommunen, eller om selskabet også sendte den (eventuelt i kopi) til A. Guldborgsund Kommune betalte regningen på 1.285,96 kr., hvorefter A skyldte kommunen 14.019,87 kr.

I en e-mail af 15. maj 2007 (som var vedhæftet en fuldmagt fra A) bad D (pårørende til A) Guldborgsund Kommune om at få oplyst hvor meget A fik udbetalt om måneden, og hvordan det beløb fremkom. D bad også om oplysninger om regnskabet for A's tidligere lejlighed, herunder oplysning om hvad der var blevet af hans indskud. Det fremgår af sagen at kommunen besvarede D's e-mail.

I en e-mail af 24. maj 2007 bad D om at få oplyst hvordan Guldborgsund Kommune var kommet frem til at A (på daværende tidspunkt) skyldte kommunen 14.019,87 kr.

Den 25. maj 2007 sendte Guldborgsund Kommune D en kronologisk oversigt over udgifter og indtægter i forbindelse med kommunens administration af A's førtidspension. Oversigten så således ud:

Dato:	Tekst:	ind:	ud:	Saldo:
17.07.2006	Skyldig husleje 2 mdr.		9.000	-9.000,00
31.07.2006	tilbageholdt pension	9.202		202,00
31.07.2006	Husleje august		4.087,85	-3.885,85
31.07.2006	udbetalt til (A)		3.000	-6.000,85
01.08.2006	Regning oprydning		1.114,13	-7.999,98
07.08.2006	Løve Apotheket		107,75	-8.107,73
31.08.2006	tilbageholdt pension	6.200		-1.907,73
31.08.2006	Husleje september		4.087,85	-5.995,58
29.09.2006	tilbageholdt pension	6.200		204,42

29.09.2006	Husleje oktober		4.087,85	-3.883,43
31.10.2006	tilbageholdt pension	6.200		2.316,57
31.10.2006	Husleje november 2006		4.087,85	-1.771,28
31.10.2006	Rengøring af lejemål		2.498,00	-4.269,28
21.11.2006	Udbetalt a conto til (A)		500,00	-4.769,28
30.11.2006	tilbageholdt pension	6.200		1.430,72
30.11.2006	Husleje december 2006		5.147,50	-3.716,78
30.12.2006	tilbageholdt pension	6.200		2.483,22
31.01.2007	tilbageholdt pension	6.200		8.683,22
31.01.2007	Husleje januar og februar 07		9.276,01	-592,79
14.02.2007	(L) Service – rengøring		4.375,00	-4.967,79
27.02.2007	(N) Flytning		3.505,00	-8.472,79
15.03.2007	Afregning (K)		5.006,12	-13.478,91
16.04.2007	Egenbetaling brillekøb		1.255,00	-14.733,91
30.04.2007	tilbageholdt pension	2.000		-12.733,91
30.04.2007	Varmeafregning		1.285,96	-14.019,87

I en e-mail af 1. juni 2007 stillede D Guldborgsund Kommune yderligere spørgsmål. Kommunen besvarede deres henvendelse den 4. juni 2007.

I et brev af 25. juli 2007 klagede C og D til Guldborgsund Kommunes (daværende) borgmester over kommunens behandling af A. De anførte i alt fem klagepunkter i Deres brev – hvoraf det ene var at kommunen hver måned trak 2.000 kr. i A's førtidspension som blev anvendt til at afdrage på en gæld til kommunen der stammede fra istandsættelsen af A's tidligere lejlighed. C og D satte i klagen bl.a. spørgsmålstegn ved nødvendigheden af at købe et køleskab og ved fremgangsmåden i forbindelse med synet af lejligheden. De var utilfredse med at kommunen opkrævede betaling hos A for istandsættelsen af lejligheden, når hans interesser ikke var blevet varetaget i forbindelse med synet af lejligheden.

Borgmesteren besvarede C og D's klage i et brev af 31. august 2007. I svaret skrev borgmesteren bl.a. følgende:

”Nykøbing Falster Kommune har den 31. juli 2006 truffet afgørelse om at tvangsadministrere (A).

Denne afgørelse blev truffet for at (A) kunne opretholde sin bolig. Udlejeren varslede en ophævelse af lejemålet på grund af vanrøgt, såfremt der ikke skete en grundig rengøring af lejemålet, hvilket Borgerservice fandt rimeligt.

Endvidere blev huslejen ikke betalt til tiden, og udlejeren varslede også af den grund, at såfremt restancerne ikke omgående blev betalt, ville lejemålet straks blive ophævet.

Kommunen valgte derfor – som udlæg – at betale for grundig rengøring af lejemålet, og at betale huslejerestancerne.

Afgørelsen om tvangsadministration har (A) ikke klaget over.

...

Med hensyn til selve fraflytningsspørgsmålet går jeg ud fra, at udlejer har fulgt sædvanlig fraflytnings-procedure.

I den forbindelse afholdes der normalt et flyttesyn, hvor lejeren også er indkaldt, men der medvirker ikke retlige syns- og skønsmand.

Er lejeren ikke tilfreds med udlejerens krav til istandsættelse kan han gøre indsigelse herimod, hvorefter udlejeren kan imødekomme indsigelsen eller indbringe sagen for huslejenævnet.

Med hensyn til regningen for malermæssig istandsættelse med ekstra rengøring og andre ekstraudgifter kan jeg blot oplyse, at (A) ifølge lejekontrakten har overtaget lejemålet nyistandsat, og skal aflevere lejemålet nyistandsat, og at (A) derfor allerede ved indflytningen har påtaget sig udgiften til en normal malermæssig istandsættelse ved fraflytning.

Malerregningen på 19.943 kr. inkluderer såvel en normalistandsættelse, som (A) som nævnt ifølge kontrakten har påtaget sig, og en istandsættelse som følge af den misligholdelse af boligen (lejerens forkerte brug af boligen), som udlejeren har krævet udbedret.

Herudover kan jeg ikke gå nærmere ind i det lejeretlige, men henholde mig til, at udlejeren må formodes at have opgjort kravet efter lejelovgivningen, og det er ikke min umiddelbare opfattelse, at der er nogen, der har misbrugt situationen.

Konklusioner:

...

Borgerservice har på ny gennemgået sagen, herunder forløbet med at genopkræve de udlagte beløb, men det fastholdes, at der skal ske tilbagebetaling af de udlagte beløb. Borgerservice finder nemlig fortsat, at tvangsadministrationen var absolut nødvendig for at sikre, at (A) ikke mistede sin bolig, og at det efter omstændighederne var nødvendigt, at overtage (A)'s ansvar ved afregning af boligen.

(A) mangler p.t. at tilbagebetale 6.019 kr., jf. tvangsadministrationsafgørelsen."

I et brev af 24. september 2007 kommenterede C og D borgmesterens svar og gentog at de ønskede at klage over kommunens behandling af A. C og D skrev bl.a. at de forventede at kommunen revurderede rimeligheden i at A skulle afholde samtlige udgifter til istandsættelsen af hans tidligere lejlighed.

Den 26. november 2007 besvarede borgmesteren C og D's brev af 24. september 2007. I svaret skrev borgmesteren bl.a. følgende:

"Det fremgår klart af journalnotat af 31. august 2006, at kommunens medarbejdere *har frarådet* (A) at opsig sin bolig, da han efterfølgende ville stå uden bolig.

(A) har alligevel den 9. november 2006 selv valgt at opsig boligen til fraflytning den 1. marts 2007, hvilket bekræftes af den tilsendte kopi af opsigelsesblanketten, og selve fraflytningen skete i overensstemmelse med opsigelsen.

Det er uomtvisteligt, at (A) desværre har været psykisk ustabil og i perioder alkoholpåvirket, og at denne tilstand har gjort det vanskeligt for ham, at foretage fornuftige beslutninger i forhold til boligen.

(A) har dog som privat myndighedsperson været i sin ret til at træffe beslutning om opsigelse af boligen – en beslutning kommunen desværre ikke kunne ændre.

Der er efter min opfattelse således ikke grundlag for at kritisere fraflytningsforløbet, herunder betalingen af de regninger (A) har haft som lejer i forhold til lejekontrakten.

(A) har selv accepteret en hovedrengøring og har med sin opsigelse selv påtaget sig udgifterne til malermæssig normalistandsættelse ved fraflytning mv.

...

Alternativet i fraflytningssagen ville være, at udlejeren angiveligt ville retsforfølge (A) for en eventuel manglende betaling, og så kunne det meget vel medføre en noget større engangsbetaling i modsætning til nu, hvor Kommunen har lagt ud for betalingen – jf. tvangsadministrationsafgørelsen – og løbende har genopkrævet det udlagte beløb under hensyntagen til (A)'s økonomiske formåen.

Jeg er derfor ikke i tvivl om, at Kommunen har handlet korrekt, således at (A) ikke kom i en situation, hvor han blev stresset af advokatbreve mv.

Sammenfattende er det min opfattelse,

...

– at Kommunen ikke hæfter for de udgifter (A) privatretligt selv har påtaget sig i forbindelse med hovedrengøring af sit lejemål og i forbindelse med opsigelse/fraflytning af boligen i Nykøbing F, (...)”

I et brev af 17. december 2007 klagede C og D igen til borgmesteren i Guldborgsund Kommune og insisterede på at kommunen sendte sagen videre til behandling i det sociale nævn.

Borgmesteren besvarede C og D's nye klage i et brev af 9. januar 2008. Borgmesteren henviste til sine breve af 31. august 2007 og 26. november 2007 og skrev at han ikke foretog sig yderligere i sagen. Borgmesteren skrev desuden til C og D at retssikkerhedslovens genvurderingsfrist på 4 uger kun angik kommunale afgørelser, og at den seneste afgørelse var truffet i forbindelse med beslutningen om tvangsadministration.

I et brev af 11. januar 2008 til borgmesteren insisterede C og D på at kommunen sendte sagen videre til behandling i det sociale nævn.

Med et brev af 16. januar 2008 sendte Guldborgsund Kommune sagen til Det Sociale Nævn, Statsforvaltningen Sjælland.

Den 18. januar 2008 skrev det sociale nævn bl.a. følgende til C og D:

”Nævnet kan ikke behandle Deres klage over kommunens sagsbehandling af (A), idet klagen skal rettes til den pågældendes myndigheds ledelse, jf. retssikkerhedslovens § 44, hvorefter det sociale nævn behandler klager over **afgørelser**, der er truffet af kommunen, i det omfang det er fastsat i loven.”

I en e-mail af 15. februar 2008 klagede C og D til mig. De klagede bl.a. over at Guldborgsund Kommune havde accepteret at A skulle udrede udgifterne til istandsættelsen af hans lejlighed selvom udgifterne ensidigt var blevet fastlagt af personer der ikke havde nogen interesse i at varetage hans interesser, men som derimod selv havde interesse i at få et optimalt økonomisk udbytte af sagen. C og D uddybede deres klage i to breve af 3. marts 2008 (med bilag) hvor de bl.a. kommenterede det sociale nævns afvisning af at behandle deres klage.

I et brev af 9. oktober 2008 til Det Sociale Nævn, Statsforvaltningen Sjælland, bad jeg om en udtalelse i anledning af C og D's klage.

Jeg bad det sociale nævn om først at indhente en udtalelse om sagen fra Guldborgsund Kommune. Jeg bad kommunen om i sin udtalelse at redegøre for hvilke udgifter det efter kommunens opfattelse var berettiget at afholde som led i administrationen af udbetalingen af pension, og om at redegøre for om alle udgifter var afholdt som led i kommunens administration af pensionen efter pensionslovens § 36/ førtidspensionslovens § 35. Da jeg forstod det sådan at kommunen på A's vegne havde betalt en række

regninger selvom det ikke var muligt at udrede beløbet af A's pension, bad jeg desuden kommunen om at oplyse hvilke regninger det drejede sig om. Jeg bad også kommunen om at redegøre nærmere for med hvilken hjemmel kommunen havde afholdt A's udgifter selvom pensionsbeløbet ikke rakte til at afholde udgifterne. Endelig bad jeg kommunen om at oplyse efter hvilket regelsæt afgørelsen om at administrere A's pension var truffet.

Jeg bad det sociale nævn om at udtale sig om nævnets afvisning af 18. januar 2008 og om – på grundlag af kommunens udtalelse – at forholde sig til nævnets kompetence til at behandle spørgsmål med relation til kommunens administration af udbetalingen af A's førtidspension.

Jeg bad også om at låne myndighedernes sagsakter og om at modtage en kopi af lejekontrakten mellem A og hans udlejer. Jeg modtog materialet og myndighedernes udtalelser den 10. december 2008.

I et brev af 4. december 2008 udtalte Guldborgsund Kommune følgende:

"Nykøbing Falster Kommune har den 31. juli 2006 – i medfør af pensionslovens § 35, stk. 1 – truffet afgørelse om at tvangsadministrere (A)'s pension.

(A) har ikke påklaget denne afgørelse til Det sociale Nævn.

Tvangsadministrationen var nødvendig på grund af lejerestancer mv. i forhold til (A)'s forbliven i egen bolig, og afledte boligudgifter i øvrigt, som – uden betaling – ville gøre (A) boligløs.

Kommunen har været af den opfattelse, at de afholdte udgifter – såsom husleje, varmeudgifter, betaling af påkrævet hovedrengøring mv. (accepteret særskilt af (A)) samt flytteudgifter har ligget inden for administrationsafgørelsen.

Kommunen har endvidere bl.a. afholdt medicin-, brille- og transportudgifter (egenbetalinger), som rimelige og nødvendige udgifter, der efter Kommunens opfattelse har ligget inden for eller i naturlig forlængelse af administrationen, hvilket (A) har været indforstået med.

Tvangsadministrationen har hele tiden været tilrettelagt således, at (A)'s månedlige rådighedsbeløb til underhold har udgjort 5.-6.000 kr. inkl. boligydelsesbeløbet.

...

Særligt om flytteudgifterne:

(A) valgte den 9. november 2006 selv at opsig sin lejlighed – selvom han blev frarådet at opsig lejligheden.

Udlejeren har gennemført et flyttesyn den 14. februar 2007. Der er udfærdiget fraflytningsrapport, og der er fremsendt endelig afregning.

Ifølge lejekontrakten overtog (A) lejligheden nyistandsat, og skulle aflevere lejligheden nyistandsat, hvilket samtidig indebærer istandsættelse efter misligholdelse, som kan henføres til lejerens forkerte brug af det lejede.

(A) havde derfor allerede ved indflytningen påtaget sig en udgift til istandsættelse ved fraflytning.

Kommunen valgte at betale den resterende del af flytteafregningen på 5.006,12 kr. til udlejeren. Det blev vurderet, at (A) ikke ville få betalt regningen selv, og at der ville blive indledt en inkassosag fra udlejerens side, hvis betalingen udeblev.

Den samlede istandsættelsesregning lød på 19.943 kr. for såvel normalistandsættelse som misligholdelse mv.

Der er intet i afregningen som tyder på, at udlejeren har misbrugt situationen, og (C) og (D)'s påstande afvises på det kraftigste.

Kommunen har i (A)'s interesse sørget for betaling af nogle dokumenterede udgifter, og har ikke haft nogen som helst form for hensigt til at (A) skulle lide et økonomisk tab.

Kommunen kan derfor ikke imødekomme en kompensation eller godtgørelse for at erstatte et udokumenteret økonomisk tab af nogen art, som (A) ikke har haft, hverken i forhold til (...), fraflytningen eller øvrige dispositioner.”

I et brev af 9. december 2008 udtalte Det Sociale Nævn, Statsforvaltningen Sjælland, følgende:

”Vedrørende nævnets kompetence kan vi oplyse, at det sociale nævn behandler klager over afgørelser, der er truffet af kommunen, i det omfang det er fastsat i loven, jr. retssikkerhedslovens § 44, stk. 1.”

Den 8. juli 2009 sendte jeg C og D kopi af Guldborgsund Kommunes og det sociale nævns udtalelser og bad dem om at sende mig deres eventuelle bemærkninger til udtalelserne. Samtidig orienterede jeg C og D om at jeg samme dag havde bedt Indenrigs- og Socialministeriet om en vejledende udtalelse.

Jeg modtog en vejledende udtalelse fra Pensionsstyrelsen den 15. december 2009. Pensionsstyrelsen skrev følgende i sin vejledende udtalelse:

”Det fremgår af § 35 i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension, at hvis kommunalbestyrelsen skønner, at en pensionist ikke kan administrere pensionen, herunder hvis pensionisten gentagne gange har misligholdt huslejebetalingen, eller hvis pensionistens udlejer har indgivet anmodning til fogedretten om pensionistens udsættelse af et beboelseslejemål på grund af betalingsmisligholdelse, afgør kommunalbestyrelsen, på hvilken måde pensionen skal udbetales. Kommunalbestyrelsen kan anmode om, at der iværksættes værgemål for pensionisten, jf. § 16 i værgemålsloven.

En nærmere afgrænsning af bestemmelsen rækkevidde fremgår ikke af lovens forarbejder, og Ankestyrelsen har ikke truffet afgørelser på området, der i væsentligt omfang kan bidrage til fastlæggelse af praksis. Pensionsstyrelsen finder derfor, at reglen skal administreres ud fra en formålsfortolkning. En kommunal afgørelse om administration af pension er en indgribende foranstaltning, og derfor bør administrationen ikke være mere vidtgående end nødvendigt for at dække den pågældendes behov.

Førtidspensionen, der er tilkendt før 1. januar 2003, udgøres af en række ydelser, afhængig af pensionstype. Grundbeløb og pensionstillæg betragtes som egentlige forsørgelsesbeløb, der må tages som udtryk for, hvad samfundet som minimum vil stille til rådighed for personer, der har behov for varig forsørgelse. Invaliditetsydelse, erhvervsudtygthedsbeløb, førtidsbeløb og ekstra tillægsydelse må anses som kompensation for manglende muligheder for erhvervsmæssig indtjening. Hertil kommer de særlige tillæg som bistands- og plejetillæg, helbredstillæg, personlige tillæg mv., der er specielt målrettede ydelser.

Kommunalbestyrelsen kan efter lovens § 35 alene administrere pensionsbeløb, som pensionisten er berettiget til at få udbetalt. Når kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om en administrationsordning, skal formålet være at sikre, at pensionisten inden for rammerne af pensionsudbetalingen har mulighed for at få dækket sine basale behov for forsørgelse efter de formål, som pensionen er tænkt til at skulle dække.

Kommunalbestyrelsen skal således sikre pensionisten sin basale forsørgelse. Det er styrelsens opfattelse at kommunalbestyrelsen ikke kan dække krav mod pensionisten, der går ud over formålet med den udbetalte pension ligesom kommunalbestyrelsen ikke kan dække krav mod pensionisten, der overstiger det beløb, som pensionisten er berettiget til at modtage i pension.

Kommunalbestyrelsen bør generelt vejlede pensionisten om muligheden for tildeling af personligt tillæg og i forbindelse med drøftelser med pensionisten om økonomiske forhold mv. være opmærksom på, om pågældendes forhold kan afhjælpes ved andre foranstaltninger end tildeling af personligt tillæg. Pensionisten skal ansøge om personligt tillæg.

Hvis kommunalbestyrelsen bliver bekendt med, at en pensionist, der får administreret sin pension, har udgifter, der eventuelt ville kunne dækkes med et personligt tillæg, bør kommunalbestyrelsen bede pensionisten om at ansøge kommunalbestyrelsen herom. Kommunalbestyrelsen skal herefter træffe afgørelse om personligt tillæg efter en nærmere konkret individuel vurdering af pensionistens økonomiske forhold.

Kommunalbestyrelsen kan undtagelsesvis træffe beslutning om tilbagebetaling af personlige tillæg, jf. lovens § 43. Tilbagebetaling kan som hovedregel kun kræves, hvis pensionisten er gjort bekendt med tilbagebetalingspligten ved ydelsen af personlige tillæg.

Kun i de tilfælde hvor pensionisten, der har modtaget personligt tillæg, senere får udbetalt et beløb, der dækker samme tidsrum og samme formål som det personlige tillæg, kan tilbagebetaling kræves, uden at pensionisten er gjort bekendt med tilbagebetalingspligten ved ydelsen af det personlige tillæg.

Kommunalbestyrelsen har ikke hjemmel til at kræve tilbagebetaling af et tildelt personligt tillæg, som pensionisten ikke var bekendt med.

Afgørelser efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. kan påklages efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Dog kan afgørelser efter nærmere opregnede bestemmelser påklages til beskæftigelsesankenævnet.

Kommunens afgørelse om administration kan indbringes for det sociale nævn. Det er styrelsens opfattelse, at kommunernes løbende administration af pensionen i forhold til de løbende udgiftsposter, som der blev taget hensyn til ved afgørelsen om administrationen må betragtes som udøvelse af forvaltningen af den allerede trufne afgørelse. Opstår der derimod en ny udgiftspost eller en betydelig forhøjelse af en tidligere udgiftspost, må kommunalbestyrelsens beslutning om at afholde udgiften af pensionen betragtes som en selvstændig afgørelse, der kan påklages.”

Den 21. december 2009 sendte jeg en kopi af Pensionsstyrelsens vejledende udtalelse til Det Sociale Nævn, Statsforvaltningen Sjælland, og bad det sociale nævn om at sende mig Guldborgsund Kommunes og nævnets egne eventuelle bemærkninger til udtalelsen. Jeg modtog myndighedernes bemærkninger den 25. februar 2010.

I sit brev af 20. januar 2010 skrev Guldborgsund Kommune bl.a. at kommunen for sit vedkommende supplerende kunne oplyse:

”- at boligudgifter – også afledte – anses for at ligge inden for rammerne af den trufne afgørelse om tvangsadministration, herunder dokumenterede istandsættelsesudgifter, især når der har været tale om særlige omstændigheder som i den konkrete sag,

- at der ikke har været tvivl om (A)’s betalingsforpligtelser,
- at tilbagebetalingen af de udlagte boligudgifter har været tilrettelagt således, at (A), stadig havde et månedligt rådighedsbeløb på 5.-6.000 kr. til forsørgelse/underhold, og således at ’gælden’ hurtigt var indfriet, og
- at (A)’s månedlige rådighedsbeløb under hele forløbet – som nævnt – har været af en sådan størrelse, at han ikke ville kunne anses for særlig økonomisk vanskelig stillet, hvilket er en ufravigelig forudsætning for at bevilge personligt tillæg; uanset tidspunktet for bevilling af pension.”

I sit brev af 24. februar 2010 skrev det sociale nævn bl.a. følgende til mig:

”Nævnet bemærker, at vi aldrig har realitetsbehandlet sagen, da der efter det oplyste aldrig har foreligget en afgørelse, som der er klaget over, jf. nævnets brev af 18. jan. 2008.”

Den 5. marts 2010 sendte jeg C og D en kopi af Pensionsstyrelsens vejledende udtalelse og myndighedernes bemærkninger til den vejledende udtalelse og bad om at modtage deres eventuelle bemærkninger til materialet.

I et brev af 15. marts 2010 med bilag kommenterede C og D materialet.

Den 18. marts 2010 sendte jeg en kopi af C og D’s brev af 15. marts 2010 med bilag til det sociale nævn til orientering.

Det Sociale Nævn, Statsforvaltningen Sjælland, genoptog efterfølgende sagen og traf den 1. februar 2011 en ny afgørelse. Det sociale nævn var enig i de afgørelser som kommunen havde truffet vedrørende udgifterne til medicin og briller. Derimod ændrede nævnet kommunens afgørelser vedrørende udgifterne

til grovrengøring og oprydning, flytteregningen, istandsættelsen og varmeafregningen da nævnet ikke mente at pensionsloven indeholdt hjemmel til at træffe disse afgørelser. Nævnet anførte at det betød at kommunen måtte tilbagebetale det beløb som uberettiget var blevet tilbageholdt og opkrævet.